

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **J. Š.**, zastoupena JUDr. F. Š., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2012, č. j. MPSV-UM/11154/12/9S-JMK, sp. zn. SZ/344/2012/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 11. 2012, č. j. MPSV-UM/11154/12/9S-JMK, sp. zn. SZ/344/2012/9S-JMK, se z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalobkyni nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 11. 2012 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně podané proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 10. 5. 2012, č. j. MPSV-UP/813846/12/AIS-ZDP potvrzeno a odvolání bylo zamítnuto.

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 5. 2012, č. j. MPSV-UP/813846/12/AIS-ZDP nebyl přiznán žalobkyni příspěvek na mobilitu, neboť podle posudku lékařky OSSZ Břeclav ze dne 3. 4. 2012 nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění. Nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, které vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Proti citovanému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím zástupce námitky, v rámci odvolacího řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 10. 8. 2012 a dne 11.10.2012 z důvodu nového přezkoumání zdravotního stavu posuzované pro účely odvolacího řízení. Posudková komise vyslovila posudkový závěr, že se nejedná o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb., z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) a písm. b) tohoto zákona. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2012, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 5. 2012 a odvolání žalobkyně bylo zamítnuto.

V žalobě ze dne 19. 12. 2012 doručené Krajskému soudu v Brně dne 21. 12. 2012 namítla žalobkyně, že žalovaný vycházel z nesprávného závěru posudku o zdravotním stavu žalobkyně, který byl vydán OSSZ Břeclav dne 3. 4. 2012. Nebral v úvahu, že přímo v tomto posudkovém zhodnocení je uvedeno, že posuzovaná nezvládá chůzi po schodech, což uvedl i v odůvodnění napadeného rozhodnutí v části posudkového zhodnocení. S životní potřebou chůze po schodech úzce souvisí i životní potřeba používání hromadných dopravních prostředků, včetně bariérových, která je rovněž uvedena v příloze č.1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Do těchto hromadných dopravních prostředků žalobkyně není schopna sama nastoupit, tudíž je nemůže ani používat. Odvolací orgán potvrdil rozhodnutí prvoinstančního orgánu a odvolání zamítl. Se zjištěním posudkového lékaře, dle kterého žalobkyně není schopna chůze po schodech, se na základě posudkového zhodnocení vypořádala i PK MPSV ČR, která, byť rovněž hodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý, však konstatovala, že ve zdravotní dokumentaci není dokumentováno žádné závažné dlouhodobé či trvalé postižení pohybového či nosného ústrojí ani žádné jiné zdravotní postižení, z důvodu kterého by posuzovaná nemohla být schopna s použitím facilitátorů zvládnout chůzi po schodech, není ani dokumenována žádná dlouhodobá či trvalá porucha funkce, která by posuzované bránila použít dopravní prostředek.

K posudku se žalobkyně vyjádřila, a to tak, že zdravotní stav není možné posuzovat podle jednotlivých diagnóz, ale je nutno jej posoudit komplexně ve vzájemných souvislostech všech diagnóz a s přihlédnutím k věku posuzované. Posudková komise na základě jejího vyjádření znovu zhodnotila nálezy a neshledala důvody pro změnu přijatého posudkového závěru. Přitom se s žalobní námitkou, o nutnosti komplexního posuzování všech diagnóz v jejich souvislosti, prakticky nevypořádala a k otázce posuzování zdravotního stavu i s přihlédnutím k jejímu věku se vyjádřila tak, že věk posuzované není posudkově rozhodný.

S tímto názorem žalobkyně nesouhlasí. Navrhla proto, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně s tím, že posuzované náleží příspěvek na mobilitu.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 5. 2. 2013 navrhl zamítnutí předmětné žaloby. Obsah odůvodnění opřel o posudek PK MPSV ČR ze dne 10. 8. 2012 a 11. 10. 2012. Při jednání dne 10. 8. 2012, které proběhlo v nepřítomnosti posuzované i jejího zástupce, dospěla posudková komise na základě podkladové dokumentace a zdravotní dokumentace, blíže rozepsané v obsahu posudku, k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ji umožňuje zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility i orientace. Posuzovaná má dostatečné pohybové, duševní i smyslové schopnosti, aby mohla být schopna jednotlivé aktivity v rámci životní potřeby zvládat. Lékař OSSZ Břeclav sice v posudkovém zhodnocení uvedl, že nezvládá chůzi po schodech – ve zdravotní dokumentaci však není dokumentováno žádné závažné dlouhodobé či trvalé postižení pohybového či nosného ústrojí ani žádné jiné zdravotní postižení, z důvodu kterého by posuzovaná nemohla být schopna s použitím facilitátorů zvládnout chůzi po schodech, není ani dokumentována žádná dlouhodobá či trvalá porucha funkce, která by posuzované bránila použít dopravní prostředek. V dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není medicínský korelát pro to, aby posuzovaná nemohla být schopna zvládat základní životní potřebu v oblasti orientace – u posuzované není dokumentována ani závažná porucha intelektu ani závažná porucha zraku či sluchu, posuzovaná má dostatečné smyslové i duševní schopnosti k chápání toho, kdo je, kde je a v jakém čase se nachází, k chápání a řešení obvyklých situací v přirozeném sociálním prostředí. Na základě uvedeného pak byl učiněn posudkový závěr, že se nejedná o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není neschopna zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) a b) tohoto zákona.

V rámci odvolacího řízení byla odvolatelce dána možnost vyjádřit se v uložené lhůtě k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění, navrhopat nové důkazy, popřípadě uvést další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí odvolacího orgánu. Svého práva využila, v písemném vyjádření ze dne 13. 9. 2012, vyslovila nesouhlas s posouzením zdravotního stavu. Vyjádření doplnila o nové lékařské zprávy, které byly podkladem k vydání doplňujícího posudku vypracovaného dne 11. 10. 2012. Posudková komise MPSV v Brně zhodnotila znovu nálezy doložené k jednání dne 10. 8. 2012, nově doložené lékařské nálezy i vyjádření odvolatelky, důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru však neshledala.

Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že žádost o příspěvek na mobilitu podala žalobkyně dne 19. 1. 2012. Sociální šetření bylo provedeno dne 21. 2. 2012, dne 3. 4. 2012 byl vypracován posudek OSSZ Břeclav, jednalo se o posudek o zdravotním stavu – posouzení pro účely příspěvku na mobilitu. Posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, z lékařského nálezu ze dne 20. 3. 2012 MUDr. Jiřího Bartoše, ZS, Moravská Nová Ves, z propouštěcí zprávy interního oddělení Nemocnice Břeclav, hospitalizace ode dne 12. 9. 2011 do 20. 9. 2011 MUDr. Houfková Jana, nález u interního

vyšetření ze dne 21. 11. 2011, MUDr. Bradová Petra, poliklinika Břeclav a z nálezů kardiologického vyšetření ze dne 7. 2. 2011 MUDr. Lubomír Zaviačič, Hodonín. K dispozici měla i sociální šetření Úřadu práce Břeclav ze dne 17. 2. 2012. Konstatovala, že výsledek sociálního šetření je v korelaci se zjištěným zdravotním stavem, pohyb s oporou dvou francouzských berlí, chodí po domě, ve městě musí s doprovodem, jídlo jí donáší, nají se sama, chleba si ukrojí. Oblékne se sama velmi pomalu, základní hygienu zvládne, při koupání potřebuje pomoc. WC zvládne, používá vložky. Léky chystá dcera na celý týden, klientka si je potom bere sama. Péči o domácnost obstarává dcera. Hodnotu peněz pozná, hospodaří s nimi sama. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nejde ale o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility. V posudkovém závěru je pak ale uvedeno, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Na základě tohoto posudku ve věci rozhodl správní orgán I. stupně dne 10. 5. 2012, a to tak, že příspěvek na mobilitu nebyl žalobkyni přiznán.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 22. 5. 2012, v němž namítla, že závěry, o něž opřel správní orgán I. stupně své rozhodnutí, je v přímém rozporu s vyhláškou č. 391/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 505/2006 Sb., která mimo jiné stanovuje způsob hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby. V příloze č. 1 k této vyhlášce v písm. a) označeném „Mobilita“ se mimo jiné uvádí „schopnost chůze po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů“ a dále „schopnost používat dopravní prostředky, včetně bariérových.“ V rozhodnutí citovaného správního orgánu je však uvedeno, že žadatelka nezvládá chůzi po schodech, tudíž tato samotná skutečnost je důvodem pro závěr, že se jedná o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility. Přitom ani další aktivitu dle uvedené přílohy – schopnost používat dopravní prostředky včetně bariérových není žadatelka vzhledem k neschopnosti chůze po schodech (nastupování a vystupování do autobusu či vlaku) schopna zvládnout. Dále namítla, že závěr, že u žalobkyně se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který vede k neschopnosti, je v přímém rozporu s první větou posudkového zhodnocení v odůvodnění rozhodnutí, kde se konstatuje, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

V rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně, který byl vypracován dne 10. 8. 2012, žalobkyně ani její zástupce nebyli jednání přítomni. Posudková komise, jejíž členkou byla i odborná lékařka z oboru ortopedie, vycházela ze spisu OSSZ Břeclav, ve kterém byly založeny lékařské nálezy a záznamy dalších jednání, dále ze zdravotní dokumentace, sice lékařského nálezů praktického lékaře ze dne 20. 3. 2012 MUDr. Jiřího Bartoše, vyšetření kardiologické ambulance ze dne 7. 2. 2011 MUDr. Lubomíra Zaviačiče, vyšetření interní ambulance ze dne 21. 11. 2011 MUDr. Petry Bradové, propouštěcí zprávy z hospitalizace ode dne 12. 9. do dne 20. 9. 2011 MUDr. Jany Houfkové, interní oddělení, byla vyžádána zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. Jiřího Bartoše, Moravská Nová Ves, z této byly pořízeny kopie za období od 4. 3. 2011, kopie ortopedického vyšetření ze dne 9. 4. 2010 MUDr. Chmuroviče Nemocnice Břeclav, interní vyšetření ze dne 28. 5. 2012 MUDr. Bradová, Břeclav, plicní vyšetření ze dne 19. 6. 2012 MUDr. Hammerová, Břeclav, kardiologické vyšetření ze dne 11. 4. 2012, MUDr. Zaviačič, Hodonín. Posudková komise doznala, že má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci k projednání bez přítomnosti a přijetí posudkového závěru. Posudková komise na základě

posudkového zhodnocení dospěla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, umožňuje posuzované zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility i orientace. Posuzovaná má dostatečné pohybové, duševní i smyslové schopnosti. Uznala, že lékař OSSZ Břeclav uvedl v posudkovém zhodnocení, že posuzovaná nezvládá chůzi po schodech, ve zdravotní dokumentaci však není dokumentováno žádné závažné dlouhodobé či trvalé postižení pohybového či nosného ústrojí ani žádné jiné zdravotní postižení, z důvodu kterého by posuzovaná nemohla být schopna s použitím facilitátorů zvládnout chůzi po schodech, není ani dokumentována žádná dlouhodobá či trvalá porucha funkce, která by posuzované bránila použít dopravní prostředek. Posudkový závěr zněl, že nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však není schopna zvládat základní životní potřeby, uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) a b) tohoto zákona.

V rámci odvolacího řízení byla žalobkyně poučena o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění, navrhopvat nové důkazy, popřípadě uvést další skutečnosti, písemnost převzala dne 20. 8. 2012, svého práva využila svým písemným vyjádřením ze dne 13. 9. 2012, kdy nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu. Vyjádření doplnila o nové lékařské zprávy. Správní orgán I. stupně proto vyžádal doplňující posudek PK MPSV ČR který byl zpracován dne 11. 10. 2012. Účastnice řízení i její zástupce nebyli jednání přítomni, nebyli zváni. Posudková komise znovu zhodnotila nálezy doložené k jednání dne 10. 8. 2012 a dále i nově doložené lékařské nálezy, sice RTG vyšetření ze dne 31. 7. 2012 MUDr. Petry Janošové, neurologické vyšetření ze dne 11. 9. 2012 MUDr. Hochela a ortopedické vyšetření ze dne 13. 9. 2012 MUDr. Chmuroviče. Na podkladě tohoto zhodnocení posudková komise konstatovala, že nově doložené nálezy nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti, nepopisují žádnou novou těžkou poruchu funkce, která by mohla být podkladem pro změnu posudkového závěru ze dne 10. 8. 2012. Setrvala proto v plném rozsahu na posudkovém zhodnocení a závěru ze dne 10. 8. 2012. Oba posudky PK MPSV ČR byly podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na mobilitu stanoví § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, dle kterého nárok na příspěvek má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Podle § 8 odst. 1 citovaného zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči.

Zákonem č. 366/2011 Sb. účinného ode dne 1. 1. 2012 se měnil i zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů. V části druhé, článku III v § 3 písm. c) se stanoví, že dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok a který omezuje funkční schopnost nutné pro zvládání základních životních potřeb.

Podle § 9 odst. 1 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouování,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 8 odst. 6 citovaného zákona bližší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci, navíc v řízení byly zjištěny vady, které způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí v důsledku jeho nesrozumitelnosti.

Soud zjištěné pochybnosti v průběhu správního řízení shrnuje následovně:

Ve správním spise se nachází záznam z provedeného sociálního šetření ze dne 16. 2. 2012 a dne 21. 2. 2012, aniž by bylo vysvětleno, proč a z jakého důvodu bylo šetření prováděno opakovaně, přičemž záznam ze dne 16. 2. 2012 neobsahuje údaj kým bylo šetření provedeno, na rozdíl od záznamu ze dne 21. 2. 2012, dále z posudku lékařky OSSZ Břeclav ze dne 3. 4. 2012 nevyplývá, že by posuzovaná byla při zpracování posudku osobně přítomna. Posudek je nepřesvědčivý z důvodu jeho rozpornosti, neboť v posudkovém hodnocení je uvedeno, že se „jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav“, přičemž ve výroku a odůvodnění je naopak uvedeno, že se „nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav“ ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění. Dále v posudkovém zhodnocení

je na jedné straně uvedeno, že nezvládá chůzi po schodech, na druhé straně, že se však nejedná o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility. Tato skutečnost je v rozporu s vymezením schopností zvládat základní životní potřeby jak vyplývá z přílohy č. 1 k vyhlášce č. 5/2006 Sb. písmeno a) – mobilita. PK MPSV ČR v posudku ze dne 10. 8. 2012 sice konstatovala, že lékařka OSSZ Břeclav uvedla v posudkovém zhodnocení, že posuzovaná nezvládá chůzi po schodech, přičemž ve zdravotní dokumentaci není dokumentováno žádné závažné dlouhodobé či trvalé postižení pohybového či nosného ústrojí ani žádné jiné zdravotní postižení, z důvodu kterého by posuzovaná nemohla být schopna s použitím facilitátorů zvládnout chůzi po schodech, z citovaného posudku taktéž i doplňujícího posudku ze dne 11. 10. 2012 však není zřejmé a není ani učiněna hlubší úvaha, proč zdravotní stav posuzované je hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, ačkoliv lékařka OSSZ Břeclav konstatovala, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Není tedy zřejmo, jakým způsobem bylo provedeno učiněné vyhodnocení PK MPSV ČR.

Soud má za to, že vzhledem k vnitřním rozporům posudků PK MPSV ČR ze dne 10. 8. 2012 a 11. 10. 2012 s posudkem lékařky OSSZ Břeclav ze dne 3. 4. 2012, bez bližší konkretizaci a přesvědčivého zdůvodnění, nebyly podmínky pro učinění posudkového závěru, zejména jestliže posouzení a zhodnocení zdravotního stavu bylo provedeno pouze z doložené zdravotní dokumentace a sociálního šetření, prováděné sociální pracovníci, čili úředníci, což nemá dostatečnou vypovídací hodnotu. Dále učiněný posudkový závěr PK MPSV ČR je podložen toliko podkladovou dokumentací, aniž by byla žalobkyně nebo její zástupce přizván na jednání posudkové komise za účelem osobního vyšetření. Soud v této souvislosti poukazuje na ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, dle kterého při posuzování stupně závislosti osoby mimo jiného se vychází i z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. V daném případě ze správního spisu však vyplývá, že nebyly doposud dány podmínky pro učinění posudkového závěru i z tohoto důvodu, to znamená, opíral-li se posudek výlučně jen o zdravotní dokumentaci a sociální šetření. Naopak k tomu, aby byly najisto postaveny i přesvědčivě zdůvodněny jakým způsobem jsou omezeny funkční schopnosti žalobkyně, nutné pro zvládání základních životních potřeb, je žádoucí a nezbytné její vyšetření, eventuálně nové sociální šetření či návštěva členů posudkové komise v místě bydliště žalobkyně. Dle názoru soudu je nutno žadatelku k jednání posudkové komise přizvat nebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1 a odst. 4 s právního řádu). V daném případě posudková komise MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 10. 8. 2012 pouze uvedla, že „účastnice řízení nebyla jednání komise přítomna, nebyla zvána“ a v doplňujícím posudku ze dne 11. 10. 2012 že „podkladová a zdravotní dokumentace včetně doložených lékařských nálezů byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru“. V obou případech nebyl specifikován důvod, na základě kterého vyslovila posudková komise učiněný názor.

Soud na základě shora uvedeného proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky bylo provedeno prozatím v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií. Napadené rozhodnutí proto bylo zrušeno pro vady řízení, sice pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti, nedostatku důvodu rozhodnutí (§ 76

odst. 1 písm. a) s.ř.s.) dále i proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění ve shora naznačeném směru (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého doplní řízení o podklady uvedené v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách i další vytýkané skutečnosti, tyto následně vyhodnotí dle požadavku Krajského soudu v Brně v rozsahu a způsobem shora uvedeným (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, její právní zástupce v podání ze dne 23. 2. 2013 nepožadoval náhradu nákladů řízení, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. března 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová